

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. IV. Quid in praxi sentiendum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. IV.

Quid in praxi Sentiendum?

197. **C**enseo primò posse esse singulas tributorum species justas, earum tamen accumulationem in Provincia aut Civitate posse esse iniquam, nempe quando subditi ut loquitur Wiest. *de censib. n. 68.* ad extremam inopiam rediguntur, aut excedunt moralem facultatem subditorum, qualia sunt, quorum gravamen periti Provinciarum Consilij censent populum sufferre non posse, unde cum similes magis nōrint vires populi, quàm Theologi; magis pendet justitia tributi ab eorum, quàm Theologorum judicio, Thomas del Bene *Mor. tract. 6. c. 4. dub. 11.*

Censeo secundò. Pauperes defraudantes tributa de rebus ad usum quotidianum emptis, vel venditis ad necessitates suas sublevandas, non esse facilè damnandos peccati mortalis, nec obligandos restituere ex prudenter præsumpto Principis consensu. Ita Lugo *Disp. 36. n. 27. Less. n. 62.*

Censeo terriò: quando viri docti probabiliter judicant aliquod genus tributū esse injustum, etsi alij stent pro justitia ante factum, Confessarij conentur pœnitentes inclinare ad solutionem, ita tamen, ut defraudantibus non acquiescentibus negare non possint absolutionem, quia sequentes Sententiam multorum probabilem cum Lugo. *Less. &c.* sunt rite dispositi,

Unde Mendo *in Epitome opin. V. Gabelle n. 12.* ita universaliter scribit, esto subditi defraudantes gabellas justas obligentur ad restitutionem; verum quia non pauci Doctissimi viri oppositum asserunt, poterit confessarius minus rigide se habere cum pœnitente, qui gabellas non solverit, ita ut cum mediocri causa possit eum à restituendo vel in toto vel in parte exonerare, maxime si durum, aut dubiè justum sit tributum. Nec est negligenda Wadingi monitio *Disp. 9. dub. 6. §. 1. n. 4.* quod quando plura diversis rebus Vectigalia imponuntur, creberrimè non servetur debita proportio, & multi graventur ultra vires facultatum suarum, unde fit, ut Vectigal, etsi in se sit justum, distributio tamen non sit justa, quo in casu Princeps non censetur cum tanto rigore procedere, ut tales cogantur in conscientia Vectigal totum pendere, quod respectu eorum quoad quantitatis excessum sit iniquum, præsertim cum ex defraudatione non ita magnum damnum inferatur, quia ob tot invigilantes Officiales facilè deprehendantur plures, ex quorum confiscatione refarcitur jactura ab alijs defraudantibus illata.

Hæc procedunt etiam de publicanis, seu Vectigalia à Principe conducentibus, quia non plus juris acquirunt, quam habuerit Princeps, & apprimè sciunt praxes

Ce

Mer-

Mercatorum; Unde hoc titulo eis non fit major injuria, quam Principi elocanti, ita cit. Wading. ex communi.

Censeo quartò cum Molin. *Disp.* 674. post defraudatum telonium etiam exactum, etsi intervenisset mendacium, aut perjurium in occultandis mercibus (proinde peccasset in primo casu contra veracitatem in secundo mortaliter contra religionem) Si pœnitens sibi certo, aut probabiliter persuadet in tanta exactio- num multitudine esse aliquam iniquam, quam ipse solvit, aut earum multitudinem esse nimiam, vel se attentâ qualitate suæ personæ & negotiorum in reliquis non defraudatis tributis competenter contribuisset ad publicas necessitates, non esse co-

gendum ad restitutionem, sed dissimulandum, nè multis præcludatur via salutis, quia etsi moniti à confessarijs, non restituerent cum incurso æternæ damnationis, Hoc Molinæ Consilium semper sibi maximè complacuisse fatetur Card. Lug. à n. 43 & seq.

Concludo hunc §. verbis Laymani cautissimi in moralibus Theologi *L. 3. tract. 3. p. 1. e. 3. n. 5. in fine*: Cum totæ conditiones ad Justitiam Vectigalis, aut tributivæ noviter impositi, vel aucti requirantur, non faciliè in conscientiæ foro ad faciendam restitutionem condemnandos esse defraudantes, nisi satis constet de exactio- nis justitia, & necessitate,

§. V.

Quæsitæ Practicæ de Contributionibus, Vectigalibus & horum defraudatione.

198. **Q**Uæres primò quid Consiliarijs Principum observandum circa tributa nova, ac vetera extraordinariè imposita? quid officialibus tributorum executoribus existente publico dubio de justitia tributi? *Resp.* Primò sequentia à Consiliarijs observanda. Primò non posse consulere novorum impositionem, quæ sunt dubiæ justitiæ, aut probabilius injusta; quia Princeps talia tributa nequit justè exigere *per n. 191.* ergo nec consiliarij suadere. Secundò debent veterum cassationem consulere, dum causa eorum finalis publicæ utilitatis, & necessitatis cessavit,

Tertiò videant, ut Princeps gratiales pensiones retrahat, ut abstineat à nova contributione, publicæ enim necessitates sunt præferendæ privatis necessitatibus gratiosis, nec plebs potest onerari, ut privatis aliquibus benè sit: quare pensiones certis concessæ ex causa remunerationis habent inclusam conditionem hanc, nisi *publicum bonum exigat oppositum.* Ita Diana *Coordinatus tom. 7. tract. 6. Resp. 13.* Vide August. Michel *Theol. Canonico. Mor. to. 1. tr. 3. p. 1. §. 6. punct. 6. Verb. de Judice n. 5.* ubi docet de Consiliarijs Curiarum Judicialium Assessoribus, co-
ram